

FRANZ JOSEPH HAYDN
(Rorhau, Àustria 1732 – Viena 1809)

DIE SIEBEN LETZTEN WORTE UNSERES ERLÖSERS AM KREUZE, HOB. XX:2

(Les set últimes paraules del nostre Salvador a la Creu)

Adaptació per a cor, solistes, quartet de corda i fortepiano d'Ensemble O Vos Omnes

Introduzione

1. Vater im Himmel, o sieh hernieder
2. Ganz Erbarmen, Gnad' und Liebe
3. Mutter Jesu, die du trostlos
4. Warum hast du mich verlassen?

Introduzione

5. Jesus rufet: Ach, mich dürstet!
 6. Es ist vollbracht!
 7. In deine Händ', o Herr, empfehl ich meinen Geist
- Il Terremoto.* Er ist nicht mehr

La durada aproximada del concert és de 60 minuts

ENSEMBLE O VOS OMNES

SOPRANOS: Irene Mas, solista / Elionor Martínez / Maria Pujades

ALTOS: Mercè Bruguera, solista / Marc Guerris / Mariona Llobera

TENORS: Matthew Thomson, solista / Joan Mas / Carles Prat

BAIXOS: Ferran Albrich, solista / Néstor Pindado / Toni Fajardo

QUARTET GERHARD

VIOLINS: Lluís Castán Cochs i Judit Bardolet Vilaró

VIOLA: Miquel Jordà Saún

VIOLONCEL: Jesús Miralles Roger

ROGER ILLA, FORTEPIANO

XAVIER PASTRANA, DIRECCIÓ

COMENTARI

per **Xavier Pastrana**

L'any 1779, Haydn rep l'encàrrec d'escriure una música que servís de pont (i alhora de moment de reflexió) entre cadascuna de les lectures de les *Set paraules* que se celebraven el Divendres Sant a l'Oratorio de la Santa Cueva de Cádiz. Sabem, per les mateixes paraules del compositor, que la feina no fou fàcil, ja que es tractava d'escriure set intervals d'uns deu minuts cadascun i amb un tempo que no podia allunyar-se massa de l'adagio. De fet, en el prefaci de l'edició de l'obra, Haydn diu que finalment no va poder cenyir-se totalment a les demandes de l'encàrrec. Tant és així, que el compositor va afegir-hi un últim moviment (el terratrèmol) que, al contrari de tota la resta, és ràpid i ofereix l'únic gran contrast entre moviments.

La versió original de l'obra, per a orquestra, representa un gènere únic, a mig camí entre la simfonia i l'oratori. Però, segons sembla, aquesta no fou la primera versió estrenada: per problemes d'espai al temple, es va haver de substituir per una versió per a quartet de corda (i que ha quedat dins el repertori cambrístic habitual). Tot i això, l'èxit de l'obra va ser prou important perquè el seu editor n'encarregués també una versió per a piano, que Haydn va aprovar.

Uns anys més tard, el compositor va poder escoltar una versió de la seva obra que incorporava un cor i orquestra. El mestre de capella de Passau, Joseph Frieber, hi havia afegit una part coral amb un text en alemany (a diferència del llatí, que estava escrit sota la part del violí de la primera versió). A Haydn, li agradà com sonava aquella versió i decidí fer-ne una de pròpia. El text fou revisat pel baró van Swieten, en la que seria la seva primera col·laboració i que portaria a una relació que acabaria amb la composició de *La creació* i *Les estacions*. Amb aquest afegit vocal, doncs, l'obra entra dins el gènere de l'oratori. És per això que Haydn hi afegeix un interludi que separa la composició en dues parts, com era habitual en els oratoris.

La proposta d'avui representa una nova versió de *Die Sieben letzten Worte*. Bevent de les quatre versions prèvies (per a orquestra, quartet, piano i orquestra amb cor i solistes) s'intenta recrear el que hagués pogut ser una versió cambrística que incorporés un petit cor, el quartet i el fortepiano (un Anton Walter, ca. 1803, còpia de Paul Poletti) com a baix continu. Aquest format busca una aproximació més acurada entre el llenguatge i l'articulació orquestral i les línies pròpies del cor i els solistes.

Aquesta obra esdevingué una de les preferides del compositor i fou l'última que dirigí ell personalment.

LLETRES

[Descarrega't les lletres del concert aquí.](#)

PRINCIPALS MITJANS PATROCINADORS

LA VANGUARDIA

CATALUNYA
RÀDIO